

מסכת ידיים

פרק ג

א. המכניס ידיו לבית המגנע, ידיו תחלות, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, ידיו שניות. כל המטמא בגדים בשעת מגעו, מטמא את הידים להיות תחלות, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, להיות שניות. אמרו לו לרבי עקיבא, היכן מצינו שהידיים תחלה בכל מקום. אמר להם, וכי היאך אפשר להן להיות תחלה אלא אם כן נטמא גופו, חוץ מזה. האכלין והפלים שנטמאו במשקין, מטמאין את הידיים להיות שניות, דברי רבי יהושע. וחכמים אומרים, את שנטמא באב הטמאה, מטמא את הידיים. בולד הטמאה, אינו מטמא את הידיים. אמר רבן שמעון בן גמליאל, מעשה באשה אחת שפאת לפני אבא, אמרה לו, נכנסו ידי לאויר כלי חרש. אמר לה, בתי, ובמה היתה טמאתה, ולא שמעתי מה אמרה לו. אמרו חכמים, מבאר הדבר. את שנטמא באב הטמאה, מטמא את הידיים. בולד הטמאה, אינו מטמא את הידיים:

ב. כל הפוסל את התרומה, מטמא את הידים להיות שניות. היד מטמאה את חברתה, דברי רבי יהושע. וחכמים אומרים, אין שני עושה שני. אמר להם, והלא כתבי הקדש שניים מטמאין את הידים. אמרו לו, אין דגין דברי תורה מדברי סופרים, ולא דברי סופרים מדברי תורה, ולא דברי סופרים מדברי סופרים:

ג. רצועות תפלין עם התפלין, מטמאות את הידים. רבי שמעון אומר, רצועות תפלין אינן מטמאות את הידים:

ד. גליון שבספר, שמלמעלן ושמלמטן שבתחלה ושבסוף, מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר, שבסוף אינו מטמא, עד שיעשה לו עמוד:

ה. ספר שנחקק ונשתיר בו שמונים וחמש אותיות, כפרשת ויהי בנסע הארץ, מטמא את הידים. מגלה שכתוב בה שמונים וחמש אותיות כפרשת ויהי בנסע הארץ, מטמא את הידים. כל כתבי הקדש מטמאין את הידים. שיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר, שיר השירים מטמא את הידים, וקהלת מחלקת. רבי יוסי אומר, קהלת אינו מטמא את הידים ושיר השירים מחלקת. רבי שמעון אומר, קהלת מקלי בית שמאי ומחמרי בית הלל. אמר רבי שמעון בן עזאי, מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן, ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה

בְּיָשִׁיבָהּ, וְשִׁיר הַשִּׁירִים וְקִהְלָת מַטְמָאִים אֶת הַיְּדִים. אָמַר רַבִּי
עֲקִיבָא, חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא נִחְלַק אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל עַל שִׁיר הַשִּׁירִים שֶׁלֹּא
תִּטְמָא אֶת הַיְּדִים, שָׁאִין כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ כִּדְאֵי כִּיּוֹם שְׁנִמְנָן בּוֹ שִׁיר
הַשִּׁירִים לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַכְּתוּבִים קוֹדֵשׁ, וְשִׁיר הַשִּׁירִים קוֹדֵשׁ
קוֹדְשִׁים. וְאִם נִחְלָקוּ, לֹא נִחְלָקוּ אֶלָּא עַל קִהְלָת. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן
זֵוֹשָׁע בֶּן חֲמִי שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, כְּדַבְּרִי בֶן עֲזַאי, כִּךָּ נִחְלָקוּ וְכִךָ
גָּמְרוּ: